

Chương 12: Bại Lộ

(Số từ: 2732)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

20:25 PM 23/05/2024

Sau này tôi mới biết, khu mua sắm của Quận Al Ligar rất nổi tiếng với các mạo hiểm giả. Đó là nơi đầy rẫy những kẻ buôn bán vô lương tâm, gần như ép người ta mua đồ, không bao giờ hoàn lại tiền và tính giá gấp mấy chục lần giá thị trường.

Tuy nhiên, đây là khu mua sắm lớn nhất ở Đế Đô và hầu hết các vật phẩm cần thiết cho mạo hiểm giả chỉ có thể mua được ở đó, vì vậy, than ôi, đây là một nơi khét tiếng không thể tránh khỏi.

Chà, nó giống như chợ Yongsan Electronics cũ. Chỉ là một phiên bản tưởng tượng của nó.

Đó là nơi mà những mạo hiểm giả tân binh còn sợ hãi hơn cả hàm ngục. Một nơi mà những người muốn bắt đầu làm mạo hiểm giả thường từ bỏ những suy nghĩ này.

Nạn nhân hầu hết chỉ là những mạo hiểm giả tân binh đến đây bằng tiền tiêu vật tiết kiệm được.

Đó có phải là PTSD không? Tôi cảm thấy toàn thân mình run lên.

Tên khôn đã bán MP3 cho mình. Người đang buôn bán tốt chứ hả?

Người phải sống một cuộc sống tốt. Nếu cứ tiếp tục sống tồi tệ như vậy thì có đáng buồn không? Phải không?

Hãy bình tĩnh lại.

Trong số rất nhiều tên xã hội đen này, tôi phải tìm một cửa hàng ma cụ thích hợp để bán những cuộn giấy này. Chà, lúc đầu thì có vẻ dễ dàng, nhưng có vẻ như độ khó đột nhiên tăng cao một cách vô lý.

Bằng cách nào đó nó cảm thấy không thể làm được.

Chỉ cần biết sự thật rằng đây chính là Yongsan.

Có rất nhiều cửa hàng như cửa hàng vũ khí, cửa hàng áo giáp, cửa hàng dụng cụ, v.v.

Tuy nhiên, tôi đang tìm một cửa hàng ma cụ. Một cửa hàng ma cụ về cơ bản là nơi có rất nhiều tiền đổi chủ khá nhanh, khác với những cửa hàng khác.

“Muốn gì? Đừng chạm vào bất cứ thứ gì và rút đi.”

Tôi thậm chí không thể vào hầu hết các cửa hàng vì người chủ sợ tôi có thể chạm vào một cuộn giấy và kích hoạt nó. Tôi cũng không giống mạo hiểm giả.

Người chủ cửa hàng đầu tiên thực sự khá tốt bụng khi cho tôi vào.

Mặc dù có một số người cho tôi vào một cách kỳ lạ nhưng phản ứng của họ lại không được tốt cho lắm.

Người lái buôn nhìn vào cuộn giấy mà tôi nói sẽ bán và cau mày.

".....Đây là gì? Mày định bán những thứ này để lấy tiền à? Nhìn nhóc mày kia. Đừng làm âm ỉ và hãy rút đi. Chà, ta có thể đưa cho nhóc mày hai xu Đồng cho những thứ này."

Cái gì?

Có phải tất cả bọn xã hội đen đều thông đồng hay gì đó không? Làm sao họ có thể tát vào mặt tôi như thế này? Tôi không chắc lắm về 2 xu Vàng, nhưng hẳn thậm chí còn không đưa cho tôi 1 xu Vàng sao? Không phải tên đó ít nhất cũng có lương tâm tý xíu sao?

Tôi không nói gì, cầm lấy cuộn giấy và rời đi. Họ chỉ là một lũ lừa đảo không đáng nói chuyện.

Tuy nhiên, phản hồi từ cửa hàng tiếp theo cũng kém.

“Haha, đây là cái gì? Đây là lần đầu tiên ta thấy có người cố gắng lừa ta như thế này. Aaa, thật là xui xẻo. Biến khỏi đây đi, đồ khốn!”

Có một số người đã đuổi tôi ra ngay khi họ nhìn thấy những cuộn giấy.

Sau khi bị từ chối như vậy ba lần liên tiếp, tôi nhận ra có điều gì đó kỳ lạ.

Họ có ý gì, lừa đảo sao?

Cửa hàng tiếp theo cũng đối xử với tôi như vậy. Tôi đã bị đuổi khỏi hai lần liên tiếp với câu nói “Chuyện vớ vẩn gì thế này?!”.

“Mày nghĩ cái quái gì về những người kinh doanh ở đây hả? Mày có nghĩ rằng bọn ta sẽ không thể nhận ra sự khác biệt không?!”

.
.
.

“Đừng chỉ vẽ nguệch ngoạc những thứ kỳ lạ này mà hãy thực sự học cách vẽ.”

Đó là một câu trả lời khá thân thiện nhưng tôi vẫn bị từ chối.

Họ nhìn tôi như thể tôi là một kẻ điên nào đó đang cố gắng thực hiện một trò lừa đảo kỳ lạ nào đó bằng cách bán những cuộn giấy giả.

Tình huống kỳ lạ này đang diễn ra thay vì những kết quả tốt và xấu mà tôi mong đợi. Mọi thứ mà Lời Khuyên Nhà Văn ám chỉ đều sai.

Có phải họ nghĩ rằng những cuộn giấy tôi lấy ra không phải hàng thật chỉ vì tôi trông trẻ? Họ có nghĩ rằng đây là hàng giả trông giống nhau không?

Tôi phải cho họ thấy rằng chúng thực sự có tác dụng, nhưng nếu tôi kích hoạt một cuộn giấy thì tôi sẽ lãng phí nó. Tôi không thể thối vốn của mình như thế được. Nếu tôi cho họ xem và sau đó xin tiền, tôi khá chắc chắn rằng họ sẽ không đưa cho tôi.

Nơi tiếp theo tôi đến lại hẻo lánh hơn.

“Hô-ồ...”

Chủ quán liếc nhìn cuộn giấy, hai mắt sáng lên. Tôi nghĩ hẳn là người cuối cùng có thể nhận ra giá trị thực sự của những cuộn giấy này mà không hề thành kiến.

Thành thật mà nói, tôi kiệt sức nên cuối cùng tôi chỉ muốn bán chúng ngay cả khi hắn gạt tôi một cách thậm tệ. Người đàn ông đột nhiên lục lọi ngăn kéo và lôi ra một cuộn giấy.

“Này, người không nên vẽ thứ này đâu, thử vẽ cái này, cái này và cái này xem.”

Hắn đã nhận ra giá trị.

“Nếu người có thể vẽ được thứ tương tự, ta sẽ cho người 5 xu Bạc mỗi cuộn. Thế nào?”

Vấn đề duy nhất là hắn nhìn thấy giá trị ở tôi chứ không phải ở những cuộn giấy.

Có vẻ như tên này đang hiểu nhầm điều gì đó rất lớn, cố gắng bắt tôi sản xuất hàng loạt cuộn giấy giả để bán.

Tôi gần như sững sốt trước ý tưởng quý quái vượt qua các chiều không gian này.

Người chủ tiếp tục tăng tiền thù lao mặc dù tôi không làm gì cả, và cuối cùng, hắn đưa cho tôi 1 xu Vàng cho mỗi cuộn.

Tôi chưa bao giờ nhìn thấy một tên khốn hung ác như vậy trước đây.

“Ồ, thôi nào! Được rồi! Hãy chia doanh thu 50/50! Ổn rồi chứ? Nhưng người sẽ phải kiếm rất nhiều tiền cho ta, hiểu không? Còn trẻ mà đã hung ác như vậy..... Hả.”

Thật là hấp dẫn, nhưng tôi không phải là người vẽ những thứ này nên tôi thực sự không thể làm được.

Tuy nhiên, tôi thực sự cảm thấy kính phục khi nhìn vào ánh mắt thèm muốn của người đàn ông đó những tài năng mà tôi không có.

Hắn là một kẻ lừa đảo đến mức tôi gần như thực sự muốn trừng phạt hắn. Không, cuộn giấy lẽ ra phải được sử dụng trong trường hợp khẩn cấp. Nếu cuộn giấy đó là giả thì người cố sử dụng nó rất có thể sẽ chết, phải không?

Hắn đang đùa giỡn với mạng sống của mọi người ở đây đây, biết không? Hắn là tên khốn hàng đầu trong số những tên côn đồ nhỏ mọn này.

Cuối cùng tôi thở dài và gật đầu.

“Được rồi, ngày mai tôi có thể mang cho ông thành phẩm được không?”

Chỉ nhìn vào những hình dạng phức tạp này, có lẽ tôi không thể tái tạo chúng ở đây.

“O, ooh! Được được! Ngày mai người có thể mang nó đến được không?”

“Có lẽ tôi phải thức cả đêm.”

"Tốt thôi! Ngon! Ta sẽ đưa tiền cho người ngay khi ta nhận được nó! Lợi nhuận là 50/50 nên nếu bán được thì chúng ta sẽ chia đôi lợi nhuận! Người biết không có công việc kinh doanh nào như thế này phải không, nhóc con?"

Kể cả có bán được một cuộn thì người cũng không nói cho ta biết, đồ khốn.

Tôi rời khỏi cửa hàng với cuộn giấy mà người thương gia đưa cho tôi.

-Hắn sẽ mang lại cho mình một gia tài!

Nghe những âm thanh phát ra từ phía sau khiến tôi bất giác thở dài.

Có chuyện gì thế này?

Có phải đầu của gã đó chỉ chứa đầy sự tham lam? Có phải hắn là loại người không thể nhìn rõ phía trước vì lòng tham của chính mình?

Dù sao thì.

Tôi nhận được Cuộn Hoả Cầu miễn phí.

Tôi đến để bán một cuộn giấy và thấy được lợi nhuận phi thường khi kiếm được một cuộn giấy. Hoả Cầu là một ma pháp tấn công, và không giống như những tiểu thuyết khác coi ma thuật này là một trong những điều cơ bản, Hoả Cầu là một ma thuật khá mạnh mẽ trong thế giới này.

Tại sao ma thuật tạo ra vụ nổ ngay trước mặt chỉ là ma pháp cơ bản?

Tôi là một đứa con hoang bướng bỉnh, nhất quyết không quan tâm đến sự thật lịch sử.

Tuy nhiên, những điều này làm tôi khó chịu.

Tuy nhiên, thành thật mà nói, tôi không nghĩ nhiều về điều đó.

Có ai có thể mang theo Cuộn Hoả Cầu hay thứ gì đó được không? Pháp luật có nên cấm không? Chà, chẳng phải việc này giống như bán súng phóng tên lửa như RPG-7 trên đường phố sao? Đây không phải chỉ là phiên bản Fantasy của thuốc nổ sao?

Những Fantasy Trung Cổ chỉ là vùng đất mơ ước của những kẻ khùng bố.

Lẽ ra tôi nên đặt ra nhiều hạn chế khác nhau đối với việc buôn bán Cuộn Ma Thuật khi viết về vấn đề này. Hồi đó tôi không có lý do gì phải lo lắng về những luật lệ và quy định này, nhưng bây giờ tôi phải sống ở đây, tôi cảm thấy chúng quá lỏng lẻo.

Tất nhiên, tôi không tạo ra toàn bộ bộ luật cho Đế Quốc Gardias khi tôi mô tả nó. Tuy nhiên, Luật Hoàng Gia nên tồn tại và rõ ràng nó sẽ là một số lượng rất lớn.

Không phải những phần tôi chưa mô tả không tồn tại, tuy nhiên môi trường mà bất cứ ai cũng có thể sử dụng Cuộn Ma Thuật này chắc chắn có vẻ không an toàn đối với tôi.

Điều này thật nguy hiểm...

Mọi người dường như nghĩ những cuộn giấy của tôi là giả. Tôi không biết họ nghĩ vậy vì tôi chỉ là một đứa trẻ dường như không thể chạm tay vào cuộn giấy hay vì một lý do nào khác.

Tôi đi bộ không ngừng và cuối cùng tìm thấy một cửa hàng ma cụ khác trên con phố đầy rẫy bọn xã hội đen này. Có lẽ tôi nên kiểm tra xem liệu hàng hóa của tôi có vấn đề gì không.

“Ồm..... Cậu có phải là khách hàng không?”

Có một người nhếch nhác tựa như đang ngủ trên bàn, ngẩng đầu lên trong tiệm cuộn đầy mùi giấy và mực này.

Cô trông buồn ngủ, không hề muốn kinh doanh.

“Tôi đến đây để bán Cuộn Ma Thuật.”

“Hả? Bán Cuộn Ma Thuật? Cậu á?”

“Vâng.”

Tôi lấy cuộn Hoả Cầu ra và đặt nó trước mặt cô. Người phụ nữ chủ tiệm mở cuộn giấy ra và nhìn qua nó, cau mày rồi đánh vào đầu tôi.

-Bang!

“Argh! Tại sao cô lại đánh tôi?!”

“Thật nguy hiểm cho một đứa trẻ khi mang những thứ như thế này.”

Người phụ nữ cau mày và lắc đầu như thể không thể tin được.

“Tôi thường không mua những thứ như thế này, nhưng tôi thà mua nó để cậu không thể mang thứ này bên mình nữa.”

Cô nói điều gì đó như “Không còn cách nào khác nên tôi sẽ lấy nó ra khỏi người cậu”. Thật là một biểu hiện giống như một tay xã hội đen.

“4 xu Vàng. Nó vô dụng ngay cả khi cậu không muốn bán nó với giá đó. Tôi sẽ không trả lại nó cho cậu.”

Tôi đã nhận được nhiều tiền hơn tôi dự định nhận.

“Ồm...”

“Tôi sẽ không hỏi cậu lấy thứ này từ đâu, nhưng nếu cậu bị bắt gặp mang những thứ này đi khắp nơi, cậu sẽ bị mắng. Hiểu rồi chứ? Tôi sẽ nhớ khuôn mặt của cậu.”

Cô không phải là một tay xã hội đen chuyên bán hàng khó nhọc mà là một kẻ ép mua đồ.

Chính vào thời điểm đó, tôi đã đổi tên cô từ một tay xã hội đen thành một chủ cửa hàng xinh đẹp tốt bụng trong tâm trí mình.

Không, thực ra, bỏ qua chuyện đó đi. Đây phải là vẻ đẹp tuyệt vời.

Dù sao thì tôi cũng thở dài nặng nề.

“Chắc, trẻ con thật sự không biết sợ ma thuật đâu.”

Có vẻ như cô thực sự mua nó vì đây là thứ gì đó nguy hiểm. Dù sao đi nữa, tôi đã nhận được tiền của mình.

"Cảm ơn nhé."

Tôi cúi đầu và cố gắng rời khỏi cửa hàng. Tôi đã phải mua một số thứ với những thứ này. Tôi phải cẩn thận để không bị đánh cắp hoặc bị lừa. Tôi cũng có rất nhiều thứ trong tâm trí.

"Chờ đã."

Chủ tiệm gọi tôi.

"Cậu đến đây."

Với vẻ mặt rất uể oải, cô bảo tôi đến gần, sau đó cô bước ra từ phía sau quầy và đến gần tôi.

"Tại sao cậu lại đeo Sách Cuộn? Đưa tất cả chúng ra đây."

Cảm giác như tôi đã bị bắt quả tang vậy.

"Ồm, tôi. Nó..."

Có vẻ như cô sẽ lấy đi tất cả nếu tôi có bất kỳ Cuộn Ma Thuật nào nguy hiểm hơn. Cô kéo tôi đến một chiếc ghế và lấy đi Sách Cuộn của tôi.

“Cậu đã nhặt được thứ này mà người khác đánh mất phải không? Cậu thậm chí còn không cố gắng trả lại nó cho chủ sở hữu và nghĩ đến việc bán nó phải không? Đồ khốn. Chắc cậu điên rồi.”

Cô tặc lưỡi trong khi nói "Dạo này bọn trẻ đang làm gì vậy?".

Cô dường như bị thuyết phục rằng hoàn toàn không có cách nào tôi thực sự có được những thứ này một mình.

Chà, nguồn thực sự khá đáng nghi ngờ.

Cô rút ra một cuộn giấy, mở ra, nhìn vào nó và cau mày.

".....Đây là gì?"

Cô có vẻ bối rối, sau đó cô đi đến quầy và mở Cuộn Hoả Cầu mà tôi đưa cho cô lúc nãy.

"...Đúng rồi."

Vào lúc đó, tôi nhận ra rằng chắc hẳn phải có lý do chính đáng tại sao nhiều thương nhân lại nghĩ rằng tôi đang cố lừa gạt họ.

Người thương gia mở từng cuộn giấy của tôi ra và dần dần không nói nên lời.

Cô ngồi cạnh tôi và nhẹ nhàng vòng tay qua vai tôi.

“Cậu nhóc.”

Không.

Dù tôi còn trẻ đến đâu, tôi cũng không hề giống một đứa trẻ.

Giọng nói của người phụ nữ ngọt ngào vô cùng.

“.....V, vâng?”

“Cậu phải thành thật, được chứ?”

Ngoài ra, cô còn có một cảm giác khéo léo dường như muốn nhìn vào bên trong tôi.

“Cậu lấy tất cả những cuộn giấy này ở đâu thế?”

"Vâng..... vâng?"

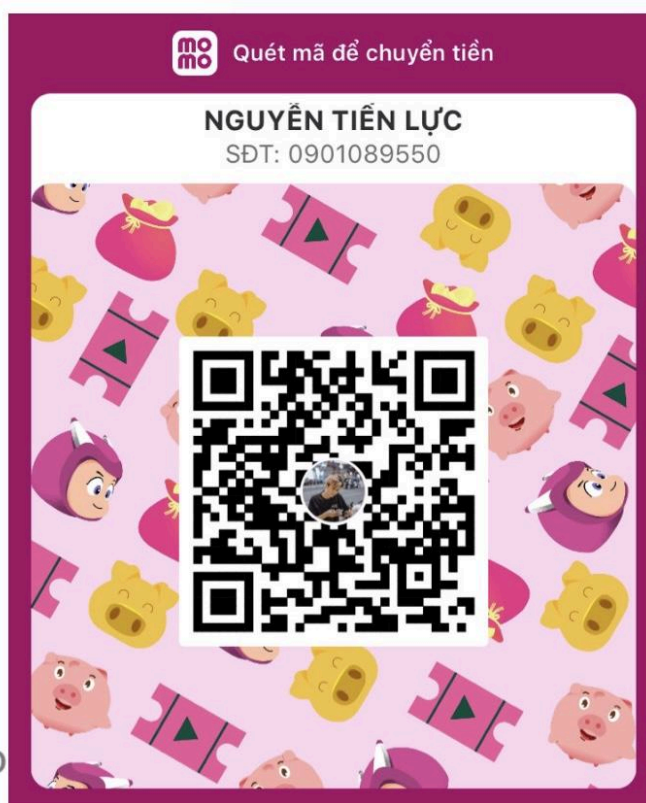
“Đây là phương pháp xây dựng ma thuật được Ma Tộc sử dụng. Tại sao cậu có những thứ này?”

Lời Khuyên Nhà Văn thường dẫn đến cả kết quả tốt và xấu.

Bây giờ tôi chắc chắn có thể hiểu ý họ muốn nói gì với điều đó.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

**THẤY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

Thanks For Reading